

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Ericus Rex Sue. M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

S. ERICVS REX ET MAR-
TYR FLORVIT ANNO
CHRISTI 1160.

ALEXANDRO III. Pontifice.
FRIDERICO BARBAROSSA Imperatore.

*S. Erici cōunx
Christina.*

*Cura S. Erici
tripartita.*

*Cultus diuini
amplificatio.*

*Pacificaguber-
natio.*

*Hofium ex-
tirpatio.*

*S. Henrici Epi-
scopi consilii.*

*Clerum dotat.
Obit Regnum.*

*Mala Reipu-
blica auerit.*

Inflitiae tenax.

LARISSIMVM Regni Sueciæ lumen Ericus Iaduardi nobilissimi parentis filius, ab ineunte ætate in timore Domini educatus est. Christina deinde Ingonis Regis filia, Philippi nepte, in vxorem accepta, factus est cum ea omnibus præclarum virtutis exemplar, ita ut Regno vacante, patriaque in maximis periculis constituta, à Principibus terræ & omni populo magno conseru in Regem electus, ac pro more gentis apud Vpsaliam, in Regni solium honorifice sublimatus fuerit.

In Regaliigitur throno constitutus, probe intelligens, collatam potestatem non tam immunitatis maioris occasionem, quam, sollicitudinis secum onus ferre, imitatusque sanctorum veteris testamenti Regum exempla, totam suam curam trifariam dispertit. Primas cultus Diuini dedit amplificationi, Ecclesiarumque edificationi: secundas ijs que ad populi pacificam gubernationem, iustitiaeque administrationē pertinebant: postremas hostium tam fidei, quā Regni extirpationi. Ad quæ feliciter perficienda, diuina prouidentia naclitus erat sanctissimæ vitæ & salutis perficit. summę eruditioñis virum Beatum Henricum Episcopum Vpsalensem, iuxta cuius consilia & pias exhortationes pius Rex omnem vitę suę cur dirigitur. Ecclesiam Ca sum, ex Diuino prescripto religiose ordinabat. Vpsalensem itaq; Ecclesiadalem Vp siam, ab antiquis Regibus suis sanctis progenitorib. fundatam, & ex parte edificatam, primo ac præ ceteris aggressus, opere magnifico ac plane Regio consummauit, diuinisq; cultus ministros inibi liberaliter dotatos constituit. Deinde Regnum perlustrans populū statum inspexit, via Regia incedebat, nec ad dexteram declinans, dum nullis fauoribus nullisq; labefactari largitionibus, nec ad sinistram deflectens, dum neq; timore, neq; odio à recto tramite dimouerisse sineret. Proinde tali Reipub. administranda seruato tenore, rixarū incendia exorientia ne porro gliscerent extinguiebat, inueteratas iniurias sequester componebat, ab iniuria vel cæde tenuioribus inferenda deterrebat, recte in via Dei ambulantes diligebat, impios & refractarios proscriptebat: aqua iustitiae lance vni cuique ius luum distribuebat. In omnes autem adeo clemens ac benignus extitit, vt tertiam mulctarum partem quæ ad Reipub. fiscum ex iure

iture pertinebat, sibi oblatam recusaret acceptare, dicceretque suos sufficere sibi redditus, illi quae oblaturi erant talitem ad usum posteriorum suorum feruarent. In orationibus porro, iejunijs, eleemosynis, ac vigilijs freques erat, carnem spiritui subijcendo, iugi attriuit cilicio, quod ad hanc usq; tempora regali eius intinctum sanguine, in Vpsalensi feruatum fuit Ecclesia. Apud eum inopes, infirmi, ærumnosi & qua cunque calamitate afflitti præsentissimum semper solatium, & subsidium inuenierunt. Iejuniorum festisque anni totius diebus, à coniugali thoro prorsus abstinuit. Quin etiam submolestas libidinis faculas, sepe glacialis usus aqua extinguebat, & belluinos carnis motus severitate in ipsum animaduersonis cohicebat.

Postremo in Finnones non Regni magis quam fidei Christianæ pertinacissimos hostes, qui continuis incursionibus damna Sueoniæ incolis inferebant, expeditionem suscepit, eoque exercitu valido collecto cum inducias Christianæ pacis aspernarentur, nō modo Sueonum, sed Christi etiam imperio viatoradiunxit. B. Henrico Vpsalensi Episcopo libentissime illis fide Christiana imbuendis relicto.

Cumque tanta potitus victoria, orationi quam æque in aduersis atque in prosperis tanquam optimam moderatricem adhibere solitus, totum sed dedit, atq; cū lachrimis ardentissimas preces effudit, a quodam familiarium suorum cur fletibus eo tempore lætitiam exigente vacaret rogatus; suspirio eximo peccatore ducto, *Gaudeo quidē inquit Et rerum Dominum de concessa nobis victoria glorifico: verum tot interfectorum animas, ut veri numinis a cluminis expertes ad inferos devolutas, quis dignis prosequatur lachrimis? qui si sacramenta fidei percepissent ad salutem fuissent perpetuam reservati.* Superatis itaq; hostibus reliquum terræ populū conuocauit, & pace data fideq; Christi prædicata, Sacro baptismo tintatis, pluribus fundatis Ecclesijs, constitutoq; ibidem pastore S. Henrico, ceterisq; quae ad religionem Christiani cultus pertinebant rite ordinatis, in Sueoniâ duplice triumpho conspicuus, remeauit. Quæ opera eius quia nō erant conformia mundo, mundus cum odio habere cœpit, venitq; tempus, quo virū iustum probarent casus aduersi, vt granum subactum & emortuum frumentum vberius. Suscitauit enim antiquus hostis ei aduersarium Henricum Scatelerum Suenonis Danici Regis filium, cognatū eius, qui sub titulo hereditatis maternæ ius regnandi contra ius & fas gentisque consuetudinem, quæ alienigenas regnare prohibet, sibi perperā vendicabat. Is cum nōnullis Sueciæ Optimatibus, a se muneribus corruptis, & ampliis promissionibus illectis, necem sanctissimo Regimachinatus; clam ini-quitatis Satellites coegerit, contractisq; copijs, Regem nihil aduersi suspicantem, apud Orientalem Vpsaliam, ex improviso adortusest. Dies erat

*Tributum re-
ausavit.*

*Religioni ac li-
beralitati in-
genos deditus.*

*Cilicio carnem
domat.*

*Inopum &
afflictorum refu-
gium.*

*Continentia
eius.*

*Carnis stimu-
los ut cohicuit.*

*Finlandiam
Christo & suo
Regno viator
adiecit.*

*Victor, de tot
animarum si-
ne baptismi
grati anteriori-
tu, lacryma-
bundus dolet.*

*Ecclesiæ fun-
dat.*

*Fatio Scateler-
ri in S. Ericum.*

*Necem illima-
chinatur.*

18. Maij

S. Ericus sacri-
ficio missæ in-
tentus.

18. May Christi ad cælos ascensioni sacer, quo pius Rex in Ecclesia S. Tri-
nitatis in monte (Dominii vulgo diecto) vbi nunc Metropolitana cōsistit
Ecclesia, Missarum solennijs interfuit. Interea à suis monitus hostē iam
propeadēsse, consultumque fore eidem armata manu protinus occurre-
re. *Sinite me inquietum ad finem usque diuinissimi Sacrificij perdurare, &*
tantæ solemnitatis mysteria venerari, reliquæ obsequij Deo debiti spero in Domino
nos alibi persoluturos, & laudes triumphatori super excelsa cælorum residenti de-

*Non nisi missæ cantaturos. Peracto igitur sacro sancto Missæ sacrificio, cum Deo se im-
peracto sacrificio manus cum obuiam quidem hosti processit, & necessitate adactus manum strenue
hoste conseruit. Ab hoste oppri-
mitur.*

Fontis prodigiose scaturigo in eadis Regie loco.

*Cæca crux sancti oblita videt.
Upsalia sepelitur Rex.
Miraculorum ibi patratorum series.*

Vir quidam furore actus gulam sibi ferro praesciderat & voto ab alijs pro ipso ad S. Ericum facto, permanxit in columnis.

Mulier cruris intermortui voto ad eundem sanctum concepto, vigorem ac soliditatem obtinuit.

Fætui abortiuo vita, matrique pericitanti salus reddita, voti beneficio ad eundem sanctum emissi.

Alteri matronæ in simili periculo constitutæ, visus adesse, puerperæ quidem ipsi hospitatem, partui vero absque vlo sensu edito vitam impertit.

Idem prorsus eiusdem sancti beneficium, alia puerpera de vita pericitans cum incolumi fœtu voti rea experta est.

Villarum domorumque incendia inuocatus vel restinxit penitus vel auerit.

Cuidam quinque lethalibus plagiis confecto sanitatem reddidit, Demones à diuersis obsecris fugavit.

Puellam quæ membrorum omnium contractione laborabat, perfecte in integrum restituit.

Duos aquis ablortos mortis exemit periculo, vnum quidem altero post submersionem dicit.

In lacu

In lacu Ostrogothico cui Vether nomen nauigantibus quibusdam
vehementerque ne procellis obruerentur metuentibus auxilio adfuit.
Religiosi cuiusdam imploratus prece : nimirum & tempestates sedauit,
& reliquum cursum secundum tranquillumque concessit. Infantem na-
tura mutilum & mancum, membrorum integritate valentem effecit.

Sacerdoti qui morbi grauitate loquendi vsum amiserat, votua pre-
ce sollicitatus restituit.

Viros duos religiosæ professionis insigniter adiuuit, quorum vterq;
mortuo quam viuenti similior; alter tabe pene consumptus , alter vñ
membrorum omnium destitutus.

Fœmina bis abortum passa iamque tertio grauescente vtero munu-
sculum sepulchro S. Erici vniuit, & viuam enixa fuit prolem. Puer septen-
nis repentina correptus ægritudine, factusque exanimis iacebat triduo,
& tandem reuixit voto à patre ad S. Ericum nuncupato.

Hoc idem vni puellæ nec non piæ matronæ vita destitutis collatum
à Sancto beneficium postquam ad ipsum preces ab eis fusæ essent, qui &
viderunt defunetas & cadauera ipsarum terræ mandari curarunt.

Hos præter vir magni nominis subito oppressus languore , sensum
omnem ac vocem amiserat, sicque sex diebus sine esupotuque ac penè
sine vita iacuit, iamque feretro illocandus ab amico ipsius nomine vo-
to ad S. Ericum facto, sensum illico recepit & voto adimpleto loquelam.

Idem hic sanctus ex diuersis energumenis Tarracos abegit Geni-
os, quo in genere maximè memorabile fuit de quodam obseiso, eodem
que paralysi tacto, quem votis adstantium Diuus imploratus omnimo-
de sanauit.

Itém de alia fœmina quæ malo spiritu agitata, linguam sibi exede-
rat, illi enim S. Erici suffragio & meritis sanitatis & linguæ reuerla integri-
tas, quanquam lingua vñum non nisi clapsò post anno medio in ipso vi-
delicit natali S. Martyris festo recepit.

*De eo annales Suet. & Danici Reuel. extran. S. Brigitæ c. 27. Ioan. Mag. lib. 19. Histor.
Goth. c. 10. & sequenti & in sua Metr. Manirol. Rom. Atolanus & Canisius in suis Martyro-
logiis. Thomas Bozonus lib. 4. de signis Ecclesiæ c. 1. Vitam hanc ex Breutario Vpfalenſi desumpti
habetur etiam in antiquo manuſcripto codice Rubr. & Vallis in Belgio una cum miraculis, fusius
tamen earecensentur, & in legendis, ut vocant) sanctorum vetusiss. Saxonica lingua scriptis.*

CHRITI-